

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: S. H.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024, č. j. 132674/2023/KUSK/HRO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024, č. j. 132674/2023/KUSK/HRO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nymburk (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 9. 2023, č. j. MUNYM-070/22629/2021/Vos (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil tím, že dne 28. 3. 2021 v 11:00 na ulici Poděbradská u STK v obci Nymburk ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Bobnická jako řidič motorového vozidla jel rychlostí 81 km/h (po odečtení povolené toleranční odchylky rychlostí 78 km/h), čímž překročil nejvyšší dovolenou

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

rychlost v obci o 28 km/h a porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Podstatný obsah správního spisu

2. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Dopravního inspektorátu Nymburk (dále jen „PČR“) oznámení o přestupku ze dne 28. 3. 2021, konkrétně přestupek naplňující skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič vozidla registrační značky X jel v obci Nymburk v ulici Poděbradská u STK (II/330) rychlostí 81 km/h. V naměřené rychlosti byla zohledněna tolerance 3 km/h laserového měřiče LaserCam4, výsledná rychlost je tedy stanovena na 78 km/h. V místě je maximální povolená rychlost stanovena zákonem 50 km/h. Vozidlo bylo zastaveno hlídkou PČR v 11:00 v místě křižovatky ulice Poděbradská a Bobnická. V oznámení o přestupku, které žalobce podepsal, je zaznamenáno jeho vyjádření, že si není vědom přestupku a že je přesvědčený, že dodržel rychlost v obci 50 km/h. Přílohou oznámení je mj. záznam o přestupku ze dne 28. 3. 2021, č. j. KRPS-69272/PŘ-2021-010806-HAN, obsahující fotografii vozidla z rychloměru a údaje k měření, přičemž jako stanoviště je uvedeno místo Nymburk, Poděbradská STK, a dále ověřovací list laserového rychloměru LaserCam4.
3. Přiložen byl též úřední záznam ze dne 28. 3. 2021, č. j. KRPS-69272-2/PŘ-2021-010806-HAN, dle něhož byl hlídkou ve složení prap. Hanusky (dále jen „policista“) a prap. Mašindy toho dne od 10:32 do 11:30 vykonáván dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu v obci Nymburk ulici Poděbradská u STK s měřením nejvyšší dovolené rychlosti. Vozidlu, který řídil žalobce, naměřili rychlost 81 km/h a zastavili jej na křižovatce s ulicí Bobnická.
4. Dne 1. 6. 2021 doručil správní orgán I. stupně žalobci příkaz, kterým byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu tím, že dne 28. 3. 2021 v 11:00 v ulici Poděbradská u STK v obci Nymburk ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Bobnická porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Žalobce podal odpor proti příkazu. Dne 14. 7. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. 14. 7. 2021, č. j. MUNYM-070/51039/2021/Vos, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše popsáního přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž mimo jiné namítal, že rychloměr LaserCam4 zobrazuje výstup v podobě jedné fotografie, jež obsahuje veškeré údaje o měření. Nepořizuje žádný výstup, v němž by byly informace o měření obsaženy mimo fotografii, ani výstup obsahující víc fotografií. Výstup z rychlometru v tomto případě však obsahuje 3 fotografie a tabulku s doprovodnými informacemi. Jelikož tisková sestava uváděného rychlometru má vypadat odlišně, měl žalobce pochybnosti ohledně věrohodnosti měření a toho, zda se nejedná o fotomontáž. Navrhl proto doplnit dokazování o elektronický originál výstupu z rychlometru. Toto odvolání žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 2. 2. 2022, č. j. 105035/2021/KUSK/HRO.
5. Posledně zmíněné rozhodnutí č. j. 105035/2021/KUSK/HRO, zdejší soud zrušil rozsudkem ze dne 25. 7. 2023, č. j. 47 A 30/2022-24, neboť zjištěný skutkový stav neměl oporu ve správním spise a vyžadoval zásadní doplnění. Konkrétně správní spis neobsahoval skutečnosti, které by ozřejmily žalobcovu námitku spočívající v tom, zda měření rychlosti

skutečně proběhlo rychloměrem LaserCam4 (resp. zda se jedná o autentický výstup z tohoto rychloměru). Soud též dospěl k závěru, že skutkový stav ohledně místa spáchání přestupku neměl oporu ve spisu, neboť jeho součástí nebyly výstupy z mapového portálu. Vrátil proto věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný měl dále doplnit dokazování tak, aby bylo možné konstatovat, zda měření rychlosti proběhlo prostřednictvím rychloměru typu LaserCam4 a rovněž tak, aby bylo postaveno najisto místo spáchání přestupku i regulace nejvyšší dovolené rychlosti v daném místě. V návaznosti na rozsudek zdejšího soudu žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 8. 2023, č. j. 105006/2023/KUSK/HRO, zrušil rozhodnutí č. j. MUNYM-070/51039/2021/Vos.

6. Součástí správního spisu je snímek z portálu Mapy.cz, který žalovaný poprvé předložil v řízení před soudem v řízení sp. zn. 47 A 30/2022. Na snímku je vyznačeno místo měření, směr jízdy žalobce, místo přestupku a stanice technické kontroly, která se nachází vpravo od ulice Poděbradská ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Bobnická, v blízkosti označeného místa přestupku.
7. V novém řízení správní orgán I. stupně na jednání dne 12. 9. 2023 provedl dokazování dalším snímkem z portálu Mapy.cz s vyznačeným místem měření na křižovatce ulic Poděbradská a Bobnická a místem spáchání přestupku na ulici Poděbradská 145 m před místem měření za křižovatkou Maršála Koněva. Snímek založil do správního spisu. Provedl též výslech policisty, který v den spáchání přestupku vykonával dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Ten vypověděl, že měření prováděl z místa na křižovatce ulic Poděbradská a Bobnická v obci Nymburk zařízením LaserCam4. Měřicí zařízení instaloval v souladu s návodem na trojnožku, na travnaté ploše ve vzdálenějším rohu křižovatky ve směru jízdy od Poděbrad. Policista označil přesné místo měření, resp. instalace rychloměru, na dalším snímku z portálu Mapy.cz, který tvoří přílohu protokolu z jednání. Policista před zahájením měření projel úsek, v němž následně prováděl měření rychlosti. V daném úseku, tedy od křižovatky s ulicí Maršála Koněva, platí obecná úprava jízdy v obci, tj. max. 50 km/h, neboť za zmíněnou křižovatkou nebyla umístěna žádná dopravní značka snižující, či zvyšující tuto nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Měřené vozidlo jelo ve směru do centra od Poděbrad, přičemž po jeho pravé straně ve směru jízdy (tj. z místa měření na levé straně) se nachází objekt stanice technické kontroly, proto bylo místo spáchání přestupku označeno „u STK“. Jiné identifikační body v místě nejsou. Měřené vozidlo na pokyn policisty odbočilo do ulice Bobnická, kde proběhla kontrola.
8. Následně správní orgán I. stupně vydal dne 20. 9. 2023 prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným z přestupku popsáném v bodě 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že během jednání provedl dokazování snímkem z mapy, kde bylo vyznačené místo měření a místo spáchání přestupku. Zjištěná místa potvrdil i policista svou výpovědí. Ten rovněž ozřejmil, z jakého důvodu označil místo spáchání přestupku „na ulici Poděbradská u STK v obci Nymburk“. Správní orgán I. stupně měl za to, že i z odvolání je zřejmé, že žalobce ví, kde k měření došlo. K regulaci nejvyšší dovolené rychlosti v místě přestupku správní orgán I. stupně připomněl, že žalobce v odvolání uvedl, že před měřením míjel dopravní značku B20a, dovolující rychlost jízdy 60 km/h, původně však tvrdil, že dodržel rychlost v obci 50 km/h. Z toho je patrné, že žalobce pouze obstruuje s cílem vyhnout se postihu. Svá tvrzení ani nijak neprokázal. Nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h v daném místě byla spolehlivě zjištěna, neboť policista ve výpovědi popsal, že před zahájením měření provedl kontrolu dopravního značení nejvyšší dovolené rychlosti v daném úseku a zjistil, že tam platila obecná úprava v obci. Skutečnost, že měření bylo prováděno zařízením

LaserCam4 vyplývá nejen z výpovědi policisty, ale též z fotografie na záznamu o přestupku, kde je uvedené totožné výrobní číslo jako na přiloženém ověřovacím listu, přičemž se jedná o výrobní číslo měřicího zařízení LaserCam4.

9. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Namítl, že v prvostupňovém rozhodnutí bylo místo skutku vymezeno stejně jako v předchozím rozhodnutí, které soud zrušil právě z důvodu nedostatečného vymezení místa spáchání přestupku. Jelikož místo nebylo přesně vymezeno, nebyl žalobce řádně seznámen s tím, co je mu kladeno za vinu. Nemohl proto řádně připravit svou obhajobu např. ohledně nejvyšší dovolené rychlosti v místě přestupku. Dále žalobce zpochybnil výpověď policisty, neboť byla podaná 2 a půl roku po spáchání přestupku. Měl také za to, že výpověď je v rozporu s podklady rozhodnutí. Dle záznamu o přestupku bylo „stanoviště“ na ulici Poděbradská u STK. Místo spáchání přestupku tedy stále nebylo postaveno najisto. Správní orgán I. stupně se rovněž stále nevypořádal s námitkou spočívající v tom, že výstup z rychloměru vypadá vizuálně odlišně a vykazuje jiné údaje, než by měl obsahovat výstup z rychlometru typu LaserCam4. Obrazový výstup je odlišný zejména v grafickém rozložení, počtu snímků a rozsahu doprovodných informací. Žalobce tedy nadále zpochybňoval autenticitu výstupu z rychloměru. Rovněž namítl, že správní orgán opět neodůvodnil odmítnutí jeho návrhu na dokazování návodem k obsluze rychloměru. Dále žalobce uvedl, že návod k obsluze rychloměru doporučuje před měřením provést test integrity zobrazovače v hledáčku, testy sesouhlasení a test kontroly funkce výpočetního systému, ze správní spisu však nevyplývá, že by tyto testy byly před měřením provedeny. Navrhl proto, aby se správní orgány dotázaly výrobce rychloměru a Českého metrologického institutu, jaký možný následek může mít nedodržení těchto doporučení. Navrhl též svědeckou výpověď zástupce výrobce rychloměru.
10. Napadeným rozhodnutím žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že z oznámení o přestupku vyplývá, že žalobce na místě kontroly nezpochybňoval místo měření. Rozporoval pouze naměřenou rychlost, když tvrdil, že dodržel rychlost v obci 50 km/h. Ze záznamu o přestupku vyplývá, že měření bylo provedeno rychloměrem LaserCam4, a to v souladu s jeho návodem. Ke zpochybňované věrohodnosti výpovědi policisty, žalovaný uvedl, že koresponduje se spisovou dokumentací. Místo spáchání přestupku dle žalovaného vyplývá z oznámení o přestupku, které žalobce podepsal. Záznam o přestupku sice dané místo označuje za stanoviště, nicméně policista ozřejmil, že rychloměr byl nainstalován na křižovatce s ulicí Bobnická a toto místo označil na vytištěné mapě. Též uvedl, že v místě spáchání přestupku na ulici Poděbradská ve směru jízdy z Poděbrad do centra se po levé straně nachází objekt stanice technické kontroly. K námitkám ohledně měřiče LaserCam4, žalovaný uvedl, že ze spisové dokumentace (záznamu o přestupku a ověřovacího listu) i z výpovědi policisty vyplývá, že měřil právě měřičem LaserCam4, který byl nainstalován na trojnožce a v souladu s návodem k obsluze. Policista z rychloměru převedl dokument z digitální do analogové podoby. Tento je proto nezaměnitelným originálem. K námitce žalobce ohledně odlišnosti výstupu z rychloměru a k návrhu na provedení dokazování návodem k obsluze, uvedl, že tento důkaz považuje za nadbytečný, neboť spis obsahuje dostatečné podklady k prokázání projednávaného přestupku. Další dokazování by tento závěr nemohlo zvrátit. Provedl tedy dokazování jen k tomu, co znamenají zkratky „PM“ a „D2“. Rovněž vysvětlil, že měření probíhá zcela automaticky a pokud by neproběhlo v souladu s návodem k obsluze, zařízení by měření vůbec neprovedlo. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že byla-li rychloměrem zaznamenána rychlost vozidla a měření nebylo anulováno, lze předpokládat, že měření proběhlo správně

a v souladu s návodem k obsluze. Důkaz návodem k obsluze rychloměru je třeba provést, pokud je fotografie z měření rozostřená či atypická, do té míry, že to zakládá pochybnost o správnosti měření. V tomto případě však fotografie z měření není rozostřena, záměrný kříž je na přední části vozidla a obsahuje veškeré standardní údaje o protiprávním jednání žalobce v místě a čase. Dokazování návodem k obsluze tak není potřebné. Námitky žalobce považoval za neodůvodněné spekulace.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. **Žalobce v žalobě** namítá, že přestože byl žalovaný vázán předchozím rozsudkem zdejšího soudu ze dne 25. 7. 2023, č. j. 47 A 30/2022-24, řádně nedoplnil skutková zjištění ohledně místa spáchání přestupku, místa měření a nejvyšší dovolené rychlosti. Správní orgány doplnily dokazování pouze o výpověď policisty, který uvedl, že místo spáchání přestupku bylo na silnici Poděbradská u STK v obci Nymburk a že měřící stanoviště se nacházelo na křižovatce ulice Poděbradská a Bobnická (tyto označil na mapě). V záznamu o přestupku je však totožné místo na silnici Poděbradská u STK označeno jako stanoviště policistů. Jelikož vzdálenost měření byla 145 m, muselo se místo spáchání přestupku dle záznamu o přestupku nacházet ještě před křižovatkou s ulicí Maršála Koněva, kde žalovaný nezjišťoval nejvyšší dovolenou rychlost. Vznikl tedy nesoulad mezi záznamem o přestupku a svědeckou výpovědí policisty. Žalovaný přitom dostatečně neodůvodnil, proč upřednostnil výpověď policisty, konanou 2 a půl roku po spáchání přestupku před záznamem o přestupku pořízený v době jeho spáchání, který je navíc nezpochybnitelným důkazem. Navíc není zřejmé, z jakého důvodu by byl údaj obsažený v záznamu o přestupku nepravdivý, ani kdo rychlometr nastavil.
12. Dále žalobce namítá, že se žalovaný v dalším řízení přesvědčivě nevypořádal ani s námitkou spočívající v tom, že výstup z rychlometru neodpovídá výstupu z rychloměru typu LaserCam4, kterým policejní orgán údajně měřil rychlost, přestože byl vázán výše uvedeným rozsudkem. Odkaz na záznam o přestupku ani výpověď policisty o tom, že použil právě rychlometr typu LaserCam4 dle žalobce neobjasňuje, z jakého důvodu obrazový výstup z rychlometru neodpovídá výstupu z rychloměru typu LaserCam4. Navíc žalovaný opět neprovedl žalobcem navržené důkazy, a to návod k obsluze rychloměru LaserCam4 a originál snímku z rychloměru v elektronické podobě.
13. Žalobce též uvádí, že se žalovaný přesvědčivě nevypořádal s jeho odvolací námitku spočívající v tom, že ačkoliv dle návodu k obsluze rychlometru LaserCam4 je doporučené provést u rychloměru test integrity zobrazovače v hledáčku, testy sesouhlasení a test kontroly funkce výpočetního systému, správní spis svědčí o tom, že žádný z těchto testů nebyl před měřením proveden. Domnívá se, že nedodržení doporučení výrobce rychloměru může mít negativní vliv na měření. Žalovaný však neprovedl žalobcem navržené důkazy ke zjištění důsledků neprovedení testů. Má tak pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu ohledně rychlosti jízdy jeho vozidla.
14. **Žalovaný ve vyjádření** k žalobě uvádí, že správní orgán I. stupně v novém řízení doplnil dokazování o svědeckou výpověď policisty, z níž vyplývá, proč je místo spáchání přestupku označeno daným termínem (pozn. soudu: „u STK“). Rovněž doplnil podklady o mapový záznam, v němž policista vyznačil místo spáchání přestupku a místo měření. Místo spáchání přestupku je uvedeno též v oznámení o přestupku, které žalobce podepsal. Navíc policista zastavil vozidlo žalobce v místě křižovatky ulic Poděbradova (pozn. soudu: správně Poděbradská) a Bobnická, pokud by stanoviště měření bylo umístěno u STK, jak tvrdí

žalobce, nemohlo by k zastavení vozidla dojít až o 150 m dále na uvedené křižovatce. Tentýž policista se nemohl nacházet na obou místech zároveň. Žalovaný je s ohledem na podklady založené ve správním spise přesvědčený, že žalobce přijížděl po silnici Poděbradská směrem do centra, přičemž byl v místě u STK na této ulici změřen policistou, který jej vyzval k zastavení v prostoru křižovatky ulic Poděbradská a Bobnická. Místo spáchání přestupku bylo nezpochybnitelně zjištěno.

15. Žalovaný nemá důvod zpochybňovat výpověď policisty, neboť ten nemá žádný zájem na výsledku řízení. Z ničeho nevyplývá, že by policista postihem žalobce sledoval svůj profit, ani to, že by nevypovídal pravdivě. Výpověď navíc není jediným důkazem o průběhu přestupku. Jednotlivé důkazy na sebe vzájemně navazují a dohromady tvoří ucelený řetězec prokazující vinu žalobce.
16. K pochybnostem o věrohodnosti záznamu o přestupku žalovaný uvádí, že na základě svědecké výpovědi policisty má za prokázané, že se jedná o výstup z rychlometru LaserCam4. Žalobce obecně tvrdí, že výstup neodpovídá výstupu z rychlometru typu LaserCam4, aniž by uvedl, v čem konkrétně se má lišit. Toto obecné konstatování nemůže účinně zpochybnit pravost a věrohodnost výstupu z rychloměru, jež je součástí záznamu o přestupku. K prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o měření a dále ověřovací list rychloměru. Tyto důkazy byly v této věci shromážděny a vyplývá z nich, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 28 km/h. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval tím, co znamenají údaje „PM“ a „D2“ na fotografii a jiné konkrétní zpochybnění autentičnosti výstupu z měření žalobce nepředložil. Žalovaný má za prokázané, že měření proběhlo rychlometrem LaserCam4, přičemž pořízený výstup odpovídá výstupu z rychloměru LaserCam4. Považoval tedy za nadbytečné provedení důkazu návodem k obsluze rychloměru. Z opatrnosti však navrhuje důkaz tímto návodem k prokázání, že výstup v záznamu o přestupku je totožný s výstupem z rychloměru LaserCam4 dle návodu k obsluze.
17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal námitky ohledně vlivu neprovedení testů. Žalobce pouze spekuluje o tom, že neprovedení testů může mít vliv na správnost měření, aniž by svá tvrzení podložil. Jelikož nevznikly žádné důvodné pochybnosti o správnosti provedeného měření, žalovaný nepovažoval za nezbytné doplnit dokazování o žalobcem navržené důkazy.
18. Žalovaný se domnívá, že řádně a dostatečně zjistil skutkový stav věci a opatřil si dostatečné podklady, napadené rozhodnutí má proto za přezkoumatelné. Pokud má odůvodnění napadeného rozhodnutí formální nedostatky, nebo je stručnější, nelze tyto skutečnosti považovat za takové vady, které by jej činily nepřezkoumatelným. Navrhuje zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Posouzení žalobních bodů

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
20. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené

rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

21. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem účastníci vyjádřili souhlas podle § 51 odst. 1 s. ř. s. (žalobce výslovně, žalovaný mlčky). Pro tento postup jsou rovněž splněny podmínky podle § 76 s. ř. s.
22. Zdejší soud rozsudkem č. j. 47 A 30/2022-24, zrušil předcházející rozhodnutí žalovaného a věc vrátil k dalšímu řízení. Uložil přitom žalovanému, aby v dalším řízení doplnil dokazování jednak k otázce místa spáchání přestupku a regulaci nejvyšší dovolené rychlosti a druhá k otázce, zda měření rychlosti proběhlo prostřednictvím rychloměru typu LaserCam4, resp. zda je výstup z rychlometru obsažený v záznamu o přestupku autentický. Žalobce v tomto řízení namítá obdobné námitky ohledně místa spáchání přestupku a nevěrohodnosti výstupu z rychloměru jako v předchozí žalobě a je přesvědčený, že se žalovaný dostatečně neřídil právním názorem soudu, vysloveným v předchozím rozsudku.
23. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, v dalším řízení správní orgán vázán.
24. Nutnost respektovat závazný právní názor vyslovený správním soudem ve zrušujícím rozsudku plyne z ústavních zásad, explicitní zákonné dikce i konstantní judikatury správních soudů. Pokud se za nezměněného skutkového stavu správní orgán neřídí závazným právním názorem, který soud vyslovil v předchozím zrušujícím rozsudku, jde o důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bez dalšího (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, publikovaný pod č. 73/2004 Sb. NSS, či ze dne 31. 10. 2019, č. j. 2 Ads 260/2019-32). Prolomení vázanosti správního orgánu právním názorem soudu přichází v úvahu výjimečně, a to pouze tehdy, pokud v průběhu dalšího správního řízení po zrušení rozhodnutí správního orgánu byla učiněna nová skutková zjištění nebo pokud došlo ke změně právní úpravy, podle níž má být věc posuzována (obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2004, č. j. 2 Ads 16/2003-56, publikovaný pod č. 352/2004 Sb. NSS), případně v důsledku tzv. kvalifikované změny judikatury na úrovni, kterou by byl krajský soud i každý senát Nejvyššího správního soudu povinen akceptovat v novém rozhodnutí, tj. zejména posoudí-li rozhodnou otázku jinak Ústavní soud, Evropský soud pro lidská práva, Soudní dvůr EU či rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). K ničemu takovému však v dalším řízení nedošlo. Žalovaný byl proto povinen se právním názorem vysloveným v prvním rozsudku řídit.
25. K otázce místa spáchání přestupku správní orgány v dalším řízení doplnily dokazování o výslech policisty, který prováděl měření rychlosti a snímky z mapy. Policista popsal, že měřil z místa na křižovatce ulic Poděbradská a Bobnická v obci Nymburk, toto místo též označil na snímku mapy. Uvedl, že žalobce byl změřen přibližně 145 m před stanovištěm měření na ulici Poděbradská ve směru jízdy do centra Nymburka, přičemž po jeho pravé straně ve směru jízdy (tj. z místa měření na levé straně) se nacházel objekt stanice technické kontroly. Správní spis obsahuje další 2 snímky z mapy, v nichž je označeno místo měření popsané policistou, místo přestupku, jež se nachází v ulici Poděbradská až za křižovatkou s ulicí Maršála Koněva i vzdálenost mezi místy 145 m. Z jednoho snímku je též zřejmé, že objekt stanice technické kontroly se skutečně nachází v blízkosti místa přestupku.

26. Soud má za to, že žalovaný řádně doplnil dokazování k otázce místa měření a spáchání přestupku. V předchozím rozsudku totiž žalovanému vyčítal především to, že z pokladů pro vydání rozhodnutí nebylo místo přestupku jednoznačně zřejmé, neboť součástí správního spisu nebyl žádný mapový či jiný podklad upřesňující místo přestupku. Nyní žalovaný doplnil správní spis o několik mapových podkladů, v nichž je místo měření i místo přestupku přesně označeno. Podklady doplnil též o výpověď svědka. Novými důkazy se mj. vyjasnilo, z jakého důvodu bylo místo přestupku v rozhodnutí popsáno jako „u STK“, přestože přímo v ulici Poděbradská se stanice technické kontroly nenachází. Tím byla vyvrácena stěžejní námitka, kterou žalobce zpochybnil místo přestupku v předchozím řízení před soudem.
27. K námitkám žalobce ohledně nových důkazů soud ve shodě se žalovaným konstatuje, že průběh měření popsany policistou, vyznačená místa v mapě i vzdálenost mezi těmito místy korespondují s oznámením o přestupku i záznamem o přestupku. Ačkoliv v tabulce údajů záznamu o přestupku je místo „Nymburk, Poděbradská STK“ označeno jako „stanoviště“, nelze odhlédnout od toho, že dané místo je uvedené též na samotném výstupu z rychlometru, kde se běžně uvádí místo přestupku. Navíc má soud za prokázané, že místo měření se nacházelo na křižovatce ulic Poděbradská a Bobnická, neboť právě na tomto místě policista zastavil vozidlo žalobce a provedl kontrolu. To vyplývá z oznámení o přestupku, které žalobce podepsal. Soud má za to, že žalobce při sepisu oznámení mohl zpochybnit místo zastavení a provádění kontroly, nicméně tak neučinil. Ostatně ani nyní žalobce nerozporuje, že byl policejní hlídkou zastaven a kontrolován právě na křižovatce ulic Poděbradská a Bobnická. Žalovaný přitom správně poukázal na to, že pokud by stanoviště měření bylo umístěno u STK v ulici Poděbradská, jak tvrdí žalobce, nemohlo by k zastavení vozidla dojít až o přibližně 145 m dále na uvedené křižovatce, neboť tentýž policista se nemohl nacházet na obou místech zároveň. Jelikož místo měření bylo na křižovatce ulic Poděbradská a Bobnická, vše nasvědčuje tomu, že místo spáchání přestupku bylo na ulici Poděbradská u STK, ve směru jízdy do centra Nymburka, přibližně 145 m před křižovatkou s ulicí Bobnická a za křižovatkou s ulicí Maršála Koněva.
28. Rovněž nelze dát žalobci za pravdu v tom, že by žalovaný neodůvodnil, z jakého důvodu přihlédl k výpovědi policisty. Žalovaný uvedl, že o věrohodnosti výpovědi svědčí mj. skutečnost, že tato koresponduje s ostatními podklady. Žalovaný tedy na základě všech výše uvedených důkazů, které se vzájemně doplňují, prokázal místo spáchání přestupku.
29. K regulaci nejvyšší dovolené rychlosti policista během výpovědi uvedl, že před zahájením měření provedl kontrolu dopravního značení nejvyšší dovolené rychlosti v daném úseku (od křižovatky s ulicí Maršála Koněva) a zjistil, že tam platí obecná úprava v obci. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že žalobce v oznámení o přestupku uvedl, že si není vědom přestupku, neboť je přesvědčený, že dodržel rychlost v obci 50 km/h. Až později ve správním řízení začal tvrdit, že před měřením míjel dopravní značku B20a, dovolující rychlost jízdy 60 km/h. Toto tvrzení však ničím neprokázal. Soud má proto za prokázané, že nejvyšší dovolená rychlost v místě spáchání přestupku byla 50 km/h.
30. Pro úplnost soud dodává, že nevádí, pokud je místo přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí popsáno stejně jako v předchozím rozhodnutí. Je totiž podstatné, že z podkladů založených ve správním spise, lze místo spáchání přestupku jednoznačně určit (srov. body 19-22 rozsudku č. j. 47 A 30/2022-24).

31. Jelikož žalovaný řádně doplnil dokazování a prokázal místo spáchání přestupku i regulaci nejvyšší dovolené rychlosti v tomto místě, není tato námitka důvodná.
32. Co se týče námitky ohledně nevěrohodnosti, resp. odlišnosti výstupu z rychloměru, žalovaný doplnil podklady o výpověď policisty, který potvrdil, že měřil zařízením typu LaserCam4. Dále připomněl, že záznam o přestupku obsahuje výrobní číslo právě tohoto typu zařízení. Na základě těchto skutečností uzavřel, že měření bylo provedeno rychloměrem LaserCam4, přičemž policista převedl dokument z digitální do analogové podoby. Odmítnutí žalobcovy návrhu na dokazování návodem k obsluze žalovaný odůvodnil tím, že správní spis obsahuje dostatečné podklady pro učinění závěru o spáchání přestupku žalobcem a další dokazování na tom nemůže nic změnit.
33. Uvedená argumentace však neobstojí. Žalobce zpochybňuje autenticitu stěžejního důkazu, kterým je záznam o přestupku, resp. výstup z rychloměru. Správní orgán musí nejprve vyvrátit žalobcovy pochybnosti ohledně tohoto důkazu, pokud na něm zakládá své rozhodnutí. Nový důkaz přitom stále nevyvrací tvrzení spočívající v tom, že obrazový výstup z rychlometru obsažený v záznamu o přestupku svým vzhledem neodpovídá výstupu z měřicího zařízení typu LaserCam4. Soud již v předchozím rozsudku upozornil žalovaného na to, že pro učinění závěru o autentičnosti výstupu z rychlometru je třeba provést důkaz způsobilý prokázat, že daný výstup odpovídá výstupu ze zařízení typu LaserCam4 a v tomto řízení je tímto nadále vázán. Podstatné tedy je, aby správní spis obsahoval podklady, na jejichž základě může žalovaný porovnat výstup z rychlometru založený ve spisu se standardním výstupem z rychlometru LaserCam4 a posoudit, zda skutečně vykazuje odlišnosti, případné odlišnosti pak odůvodnit. Eventuálně pokud je žalovanému z jeho úřední činnosti známo, jak vypadají standardní výstupy z rychloměru typu LaserCam4, může sám posoudit, zda dokument obsažený ve spise skutečně vykazuje odlišnosti (ohledně odůvodňování skutečností známých správním orgánům z úřední činnosti srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS).
34. Soud již v předchozím rozsudku č. j. 47 A 30/2022-24, uvedl, že ačkoliv si lze jen stěží představit, že by správní spis obsahoval výstup z jiného rychloměru, než který je zmiňován v ostatních podkladech pro vydání rozhodnutí, tak se nejedná o tvrzení zcela nereálné, které by bylo možné odmítnout, aniž by bylo doplněno dokazování o této skutečnosti. Tímto právním názorem soudu byl žalovaný vázán. Přesto nedoplnil dokazování tak, aby bylo možné konstatovat, že výstup obsažený v záznamu o přestupku je autentickým výstupem z rychloměru typu LaserCam 4.
35. Žalovaný se navíc podstatou této námitky ve správním řízení vůbec nezabýval, přestože měl povinnost tuto námitku vypořádat podle § 93 odst. 1 ve spojení s § 68 odst. 3 správního řádu. Namítá-li ve vyjádření k žalobě, že žalobce vznáší námitku nevěrohodnosti výstupu obecně, soud připomíná, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce specifikoval, že odlišnosti spatřuje v grafickém rozložení výstupu, rozsahu doprovodných informací a počtu pořízených snímků. V předchozím řízení žalobce konkrétněji namítal, že laserový typ rychlometru standardně zobrazuje výstup v podobě pouze jedné fotografie a nezobrazuje doprovodné informace mimo tuto fotografii. Výstup v záznamu o přestupku však obsahuje 3 fotografie a tabulku s doprovodnými informacemi. Žalovaný proto musí zjistit (či odůvodnit prostřednictvím skutečností mu známých z úřední činnosti) zda měřicí zařízení typu LaserCam4 opravdu zobrazují výstup pouze v podobě jedné fotografie, na níž jsou uvedené všechny doprovodné informace. Následně by měl porovnat výstup obsažený ve správním spise a zjištěné poznatky ohledně běžných výstupů z rychloměru typu LaserCam4

(nabízí se např. založit do spisu fotografie z jiných měření s anonymizovanými údaji). Případné odlišnosti by měly správní orgány odůvodnit, nicméně postačí, pokud tak učiní v takové míře obecnosti, aby vypořádaly žalobcovy námitky.

36. Žalovaný až ve vyjádření k žalobě konstatoval, že výstup v záznamu o přestupku je totožný s výstupem z měřicího zařízení LaserCam4 podle návodu k obsluze. Navrhl přitom, aby soud provedl dokazování tímto návodem. Vyjádření k žalobě ovšem nemůže zhojit vady správního řízení. Na tuto skutečnost byl žalovaný zdejším soudem důrazně upozorněn již v předchozím rozsudku. Soud rovněž nemůže nahrazovat činnost žalovaného tím, že za něj bude doplňovat dokazování o důkazy, které žalobce navrhoval provést již během správního řízení. Tím spíš za situace, kdy soud předchozím rozsudkem žalovaného zavázal, aby dokazování k této otázce doplnil. Soudu proto nezbyvá nic jiného než napadené rozhodnutí opět zrušit a vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
37. Soud ve stručnosti k poslední námitce uvádí, že ji považuje za nedůvodnou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že měření probíhá zcela automaticky a pokud by neproběhlo v souladu s návodem k obsluze, zařízení by měření vůbec neprovedlo, resp. by nevyhodnotilo snímek vozidla s vyznačenou rychlostí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2022, č. j. 10 As 182/2020-38). Jelikož fotografie obsažená na záznamu o přestupku není rozostřená, či jinak znehodnocená a záměrný kříž je umístěn na přední části vozidla jako hlavního objektu, lze předpokládat, že měření proběhlo v pořádku a v souladu s návodem. Žalobce přitom nevznese žádné konkrétní skutečnosti nevyvolávající rozumnou pochybnost o bezvadnosti výsledku měření. Za této situace nebyl dán důvod k tomu, aby žalovaný zjišťoval, zda policista před měřením provedl všechny doporučené testy, ani jaký vliv na výsledek měření mohlo mít jejich případné neprovedení (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2015, č. j. 2 As 202/2014-50). Žalovaný tedy postupoval správně, pokud pro nadbytečnost odmítl provést žalobcem navržené důkazy k otázce vlivu doporučených testů na měření.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

38. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Napadené rozhodnutí proto zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) ve spojení s § 78 odst. 4 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný tedy doplní dokazování tak, aby bylo možné konstatovat, že výstup z rychlometru obsažený ve správním spise je autentickým výstupem z měřicího zařízení typu LaserCam4. Rovněž řádně vypořádá námitky ohledně odlišnosti výstupu z rychloměru.
39. Soud neprovedl žalovaným navržený důkaz návodem k obsluze, který během správního řízení sám odmítl provést, neboť smyslem soudního přezkumu ve správním soudnictví není nahrazovat činnost správních orgánů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, bod 49). Rovněž neprovedl dokazování správním spisem, neboť jeho obsahem se dokazování neprovádí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, tudíž mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci, který byl v řízení úspěšný, soud přiznal náhradu v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a nákladů zastoupení ve výši 8 228 Kč, které tvoří odměna za dva úkony právní služby ve výši 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení,

sepsání žaloby podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dvě paušální náhrady hotových výdajů v celkové výši 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud pro úplnost konstatuje, že žalobcovu odpověď na výzvu soudu spočívající v jedné větě o tom, že nepožaduje jednání a dále ve vyčíslení nákladů, nepovažuje za podání ve věci samé. Jelikož zástupce žalobce byl plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů též náhrada této daně ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tedy 1 428 Kč [§ 57 odst. 2 s. ř. s. a § 137 odst. 3 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitý na základě § 64 s. ř. s.]. Náhradu nákladů řízení soud uložil žalovanému zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Jelikož právní zastoupení žalobce skončilo, zaplatí žalovaný náhradu nákladů řízení přímo k rukám žalobce.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. prosince 2024

JUDr. Bc. Kryštof Horn v. r.
samosoudce